

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 17.1.2007
COM(2007) 10 galīgā redakcija

**KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI
UN EIROPAS PARLAMENTAM**

par Padomes Regulas (EK) Nr. 577/98 īstenošanu

{SEC(2007) 29}

1. IEVADS

Šis ir trešais ziņojums trīs gadu ziņojumu virknē, kas Komisijai ir jāiesniedz atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 577/98 par darbaspēka izlases veida apsekojuma organizēšanu Kopienā 7. pantam. Pirmo ziņojumu Komisija iesniedza 2000. gadā par laiku no 1998. līdz 1999. gadam, bet otro – 2003. gadā par laiku no 2000. līdz 2002. gadam.

Ziņojumā dokumentēts dalībvalstu kandidātvalstu un EBTA valstu (še turpmāk – „dalībnieču”¹) paveikto attiecībā uz 2003.–2005. g. izdoto Padomes regulas un saistīto Komisijas regulu noteikumiem. Ziņojuma saturs balstīts uz kvalitātes pārskatiem, datiem un citām ziņām, kas saņemtas no attiecīgajām valstīm papildus valstu aptauju analīzei.

2. GALVENIE PUNKTI

Kopš pēdējā ziņojuma Padomei un Eiropas Parlamentam ir panākts ievērojams progress valstu darbaspēka apsekojumu datu kvalitātes un salīdzināmības uzlabošanā. Visas dalībvalstis ir sākušas īstenot nepārtraukto apsekošanu, kas ļauj Statistikas birojam publicēt rezultātus ik ceturksni. Ir uzlabojusies datu piegādes termiņa ievērošana, un vairākas valstis ir pārstrādājušas un pilnveidojušas savas anketas un apsekojuma izveidi, tādējādi paaugstinot salīdzināmību visā Eiropā un labāk aptverot visus iedzīvotājus.

Tālāk ir sīkāk iztirzāts konkrētu Padomes Regulas Nr. 577/98 aspektu īstenošanā panāktais progress, ar norādēm uz attiecīgajiem pantiem.

2.1. Nepārtraukto ceturkšņa apsekojumu īstenošana – 1. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1991/2002, kas liek dalībvalstīm no 2003. gada īstenot nepārtrauktu ceturkšņa apsekošanu, tika pieņemta 2002. gada oktobrī. Divas valstis izņēmuma kārtā drīkstēja pagarināt pārejas laiku: Itālija (līdz 2003. gada beigām) un Vācija (līdz 2004. gada beigām).

Kopumā nepārtrauktās apsekošanas īstenošanā ir panākts būtisks progress, ar dažiem izņēmumiem: Luksemburga līdz šim ir ieviesusi tikai apsekošanu, kas dod gada rezultātus. Ungārija, Slovēnija, Bulgārija, Rumānija un Turcija līdz 2005. gadam nebija aptvērušas visas gada nedēļas. No 2006. gada šis trūkums ir izlabots Ungārijā, Slovēnijā, Rumānijā un Turcijā. Luksemburgai, Slovēnijai, Ungārijai, Nīderlandei un Vācijai joprojām ir novirzes no parauga vienvērtīga sadalījuma pa gada nedēļām.

Horvātija, Turcija un Šveice neveic nepārtrauktu apsekošanu. Horvātija plāno to īstenot no 2007., Turcija – no 2009., Šveice – no 2009. gada.

¹ Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika nesniedz Statistikas birojam valsts darbaspēka apsekojuma mikrodatu un nav sniegusi nekādas ziņas par apsekojumu. Līdz ar to Maķedonija ziņojumā nav ietverta

2.2. Precizitātes prasības – 3. panta 1. un 2. punkts

3. panta 1. punktā noteikts, ka gada relatīvā standartklūda raksturīgajam bezdarbam (noteikts 5 %) nedrīkst pārsniegt 8 % reģiona līmenī (NUTS II).

Tikai 31 no 281 NUTS II līmeņa reģiona (Francijā 8, Polijā 6, Apvienotajā Karalistē 8, Bulgārijā 2 un Rumānijā 7) darbaspēka apsekojums visus trīs gadus neatbilda 3. panta 1. punktā noteiktajai precizitātes prasībai.

3. panta 2. punktā noteikts, ka relatīvā standartklūda, vērtējot pārmaiņas starp diviem secīgiem ceturkšņiem (5 % no iedzīvotāju grupas), nedrīkst būt lielāka par 3 % (2 %, ja valstī ir 20 miljoni iedzīvotāju vai vairāk).

Beļģija, Dānija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Bulgārija un Rumānija nav panākušas atbilstību 3. panta 2. punkta precizitātes prasībai nevienā gadā no 2003. līdz 2005.

2.3. Apsekojuma raksturojums – 4. panta 1. punkts

Dažas dalībnieces vēl aizvien neiesniedz pilnu obligāto mainīgo lielumu kopumu, un tas vājina datu salīdzināmību.

2.4. Ikgadējā „ad hoc moduļu” programma – 4. panta 2. punkts

Ikgadējā „ad hoc moduļu” programma sniedza rezultātus par mūžizglītību (2003. gadā), darba laika ilgumu un izkārtojumu (2004. gadā) un darba un ģimenes dzīves saskaņošanu (2005. gadā). „Ad hoc moduļos” piedalījās visas dalībvalstis, kandidātvalstis un EBTA valstis, izņemot Horvātiju un Turciju.

Vispār dati tika piesūtīti laikus, izņemot vienu dalībvalsti 2003. g. moduļa (SE), četras dalībvalstis 2004. gada moduļa (CZ, EL, IT un SE) un trīs dalībvalstis 2005. gada moduļa sakarā (DE, EL un SE).

Visas dalībvalstis iesūtīja pilnu mainīgo lielumu kopumu par 2005. gadu. Divas dalībvalstis (NL un UK) nav iesūtījušas dažus 2003. gada „ad hoc moduļa” mainīgos lielumus. Attiecībā uz 2004. gada „ad hoc moduli” tas pats jāsaka par LT, HU un SI.

2.5. Bezdarba definīcija un 12 principi anketu formulēšanai – 4. panta 3. punkts

Joprojām ir darba statusa jautājumi, kas visās valstīs dalībniecēs netiek mērīti vienādi. Tie skar zemāku vecuma limitu (Spānija, AK, Islande un Norvēģija to noteikusi 16 g.), pieejamības perioda definīciju (Beļģija, Čehija, Grieķija, Īrija, Itālija, Kipra, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Nīderlande, Slovēnija, Slovākija, Somija, Bulgārija, Horvātija, Rumānija, Turcija, Islande un Norvēģija uzskata, ka tas ir 2 nedēļas pēc pārrunām) un turpmākos jautājumus par personām, kuras nemeklē darbu, tāpēc ka ir jau darbu atradušas (Igaunija, Īrija, Luksemburga, Ungārija, Slovēnija, Horvātija, Rumānija un Norvēģija nepārbauda vai nu to, kad darbs sākas, vai to, vai persona tajā laikā ir nodarbināma divu nedēļu laikā pēc atskaites nedēļas). Vācija, Slovākija un Norvēģija 2006. gadā jau ir izdarījušas izmaiņas, lai izlabotu šīs novirzes.

Anketas jautājumu formulēšanas 12 principi tika izstrādāti, lai panāktu minimāli nepieciešamo saskaņotību darbaspēka apsekojuma galvenajos rādītājos. Īrija, Malta, Slovēnija un Horvātija sāk ar jautājumiem par galveno statusu, bet tie var iespaidot ILO definīcijas par nodarbinātību atskaites nedēļā izpratni. Nīderlande un Norvēģija tikai tiem, kuri izsaka vēlēšanos strādāt, vaicā, vai viņi ir meklējuši darbu pēdējās 4 nedēļās. Citas novirzes ir niecīgas. Divas valstis (Austrija un Spānija) ievēro visus principus.

2.6. Iesūtīšanas termiņa ievērošana – 6. pants

Pēc pēdējā ziņojuma ir uzlabojusies ceturkšņa datu iesniegšanas termiņu ievērošana.

Tagad vairums dalībnieču ceturkšņa datus iesniedz 12 nedēļu termiņā.

3. SECINĀJUMS

Pēc pēdējā ziņojuma Padomei dalībvalstīs, kandidātvalstīs un EBTA valstīs vairākās svarīgās jomās ir panākts progress.

Ātrāka datu nosūtīšana ir vairojusi ceturkšņa datu lietderību. Valstis ir savus resursus atvēlējušas tehnisku uzlabojumu izmēģināšanai un ieviešanai apsekojumos, dažos gadījumos – ar Komisijas finansiālu atbalstu, un tas ir paaugstinājis datu salīdzināmību un vispārējo kvalitāti.

Taču Komisijai rada raizes tas, kas dalībnieces neiesniedz visus obligātos mainīgos lielumus un ka joprojām ir problēmas ar to, ka dalībnieces dažu mainīgo lielumu vērtības nenosaka vienādā veidā. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz galvenajām aplēsēm par nodarbinātību un bezdarbu, kur dažas valstis nav pilnīgi apguvušas bezdarba definīciju un 12 principus jautājumu par darba statusu formulēšanai.

Kopumā nepārtrauktās apsekošanas īstenošanā ir panākts progress. Taču ir vēl dažas dalībnieces, kas nepietiekami izdala paraugu *vienmērīgi* pa *visām* gada nedēļām. Viena dalībvalsts joprojām nesniedz nepārtrauktā apsekojuma ceturkšņa rezultātus.

Dažām dalībniecēm vēl jākoriģē apsekojuma izveide, lai tas pilnīgi atbilstu precīzuma prasībām reģionu līmenī vai attiecībā uz ceturkšņa pārmaiņu novērtējumiem.

Dalībniecēm ir jāizpilda šās regulas uzliktie pienākumi, un Komisija turpinās cieši sadarboties ar dalībvalstīm, kandidātvalstīm un EBTA valstīm, lai panāktu tās noteikumu pilnīgu īstenošanu.

Šajā sakarā Statistikas birojs divreiz gadā veic atbilstības kontroli. Tiek veikti attiecīgi pasākumi atkarā no pārkāpuma smaguma.